

CENT DIES DE GOVERN

Laia Bonet:

"Mas tindrà el PSC al seu costat"

Impost "No es pot tenir estómac per suprimir successions mentre demanes sacrificis als més pobres" **Municipals** "Votar CiU el 22-M seria avalar les retallades" **Finançament** "Farem costat al Govern fins a les últimes conseqüències"

PERE MARTI

| Actualitzada el 23/04/2011 00:00

Laia Bonet en un dels passadissos del Parlament després de l'entrevista. PERE TORDERA

Laia Bonet va ser la secretària del Govern durant la legislatura passada en l'executiu de José Montilla. Ara és a l'oposició, com a portaveu adjunta del PSC al Parlament. Forma part d'una nova generació del PSC que puja amb ganes de renovar la política i que es farà sentir en el pròxim congrés del partit. Però en aquesta entrevista valora els primers cent dies de l'acció del govern d'Artur Mas, que és president gràcies a l'abstenció del seu partit.

Els nous inquilins de Palau diuen que s'han trobat els calaixos buits.

Això diuen, i fins i tot ens han fet saber que han encarregat una auditoria. No tenim res a dir, nosaltres ho vam fer el 2003 per saber les xifres que tens de punt de partida.

El PSC va maquillar les xifres quan va sortir del Govern?

No. Els vam donar les xifres que ens constaven fins aquell moment sobre la taula. I amb tota la fiabilitat del moment en què els hi donàvem, que era abans de tancar l'exercici del 2010. Ho vam fer amb total transparència, amb un procés exemplar. El que ens ha sorprès és l'actitud de CiU després.

Per què?

Per una banda diuen que és un Govern que vol ser ajudat, que vol anar de bracet i construir entre tots. Al costat d'això, les actituds són pròpies d'un govern que només pensa a fer batalla amb el passat i que es dedica a fustigar l'oposició.

Doncs el PSC li va facilitar la investidura, a aquest Govern.

És que parlo del Govern actual, no de l'Artur Mas de la investidura.

Ha canviat?

L'actitud en el moment de la investidura era una altra. El resultat era prou clar, amb una força guanyadora, però no suficient per prescindir de la resta. El PSC va fer un acte de responsabilitat: li vam facilitar la investidura però sense donar un xec en blanc, sinó per arribar a acords de país. En aquell moment ningú s'imaginava uns primers cent dies com els que hem viscut.

Què ha fallat, segons el PSC, el president o els consellers?

Falla el Govern, que no s'esperava el país que s'ha trobat. Es pensava que es trobaria el país que va deixar el 2003 i som al 2011. En 7 anys ha canviat molt i continuen actuant com si fos aquell país que tenien ben apamat el 2003. Només es preocupen per la imatge del Govern, no per actuar com a tal. Mas prefereix la foto a la feina.

Mas va augurar que si hagués continuat el tripartit Catalunya estaria com Grècia.

No és gaire responsable comparar-nos amb Grècia la setmana que treus una emissió de bons. Tampoc és un bon anunci per donar confiança en les finances de la Generalitat.

El Govern ha demanat ajuda al PSC per aconseguir el fons de competitivitat. L'hi donaran?

El PSC està a disposició del Govern, no només els 25 diputats del Congrés, sinó tot el partit. El Govern ha de negociar amb Madrid, no s'ha de quedar de braços plegats, ha de treballar per aconseguir-ho i nosaltres estarem al seu costat.

Zapatero ha dit que no pagarà, Salgado també. Què farà el PSC?

No, què pot fer el Govern! El PSC, estar al costat del govern del seu país en l'exigència.

Però el PSC també és al govern d'Espanya.

L'acord de finançament és un acord entre el govern de la Generalitat i el govern de l'Estat. Cada part ha de fer el seu paper en el compliment d'aquest acord. A Catalunya li toca liderar això al president, Artur Mas, però ens té al seu costat.

I això inclou votar diferent del PSOE al Congrés, si cal?

Vol dir ser-hi per a tot, com sigui i on sigui. Però que Artur Mas decideixi com ho vol fer. El govern de la Generalitat tindrà el PSC al seu costat per fer complir l'acord de finançament a l'executiu espanyol.

No em queda clar què faran...

El que no farem és substituir el paper del Govern. Primer han de negociar, i ens tindran al costat fins a les últimes conseqüències. Em sembla que això és molt clar.

Després del 22-M baixarà la tensió amb CiU i pactaran els pressupostos de la Generalitat?

Depèn del que facin. Nosaltres som un partit responsable: vam votar la investidura, vam demanar una cimera que es va desapropiar i estem disposats a parlar de pressupostos. Però posem una condició: ara no ens podem permetre renunciar a cap euro. No es pot tenir estómac per suprimir l'impost de successions mentre demanes sacrificis als més pobres.

El tripartit ja va rebaixar l'impost de successions en plena crisi.

Sí, va corregir una situació que era injusta. No va ser un debat fàcil. Vam fer una reforma que va generar un consens important. Després, l'impost queda vigent per a unes situacions molt concretes.

Amb les retallades, han deixat sol al Govern.

El que demanem al Govern és que presenti els pressupostos i parlem de continguts. Només ens trobem anuncis de retallades.

Les retallades són tècniques o ideològiques?

Ideològiques. Nosaltres defensem contenció de despesa i mesures d'estalvi, com va fer el tripartit.

És creïble parlar de desmantellament de l'estat del benestar?

Sí. No només ho diu el PSC, ho diuen els presidents dels consells assessors creats pel mateix Govern. Tant la Teresa Crespo com el doctor Miquel Vilardell.

Aquest malestar que han generat les retallades pot passar factura a CiU el 22 de maig?

Sí. El primer símptoma va ser la manifestació de la plaça Sant Jaume de Barcelona. Els ciutadans han pogut veure quines són les prioritats d'un Govern de CiU, i el PSC és una garantia davant d'aquestes retallades. Enfortir CiU a les eleccions del 22-M seria avalar les retallades.